

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/38/2016
Identifikačné číslo spisu:	5714011393
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5714011393.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Szaba, v trestnej veci proti obvinenému G. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 23T/159/2014, prerokoval na neverejnom zasadnutí 23. augusta 2016 dovolanie, ktoré podal obvinený G. F. proti rozsudku Krajského súdu Žilina z 8. septembra 2015, sp. zn. 1To/87/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného G. F. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 13. apríla 2015, sp. zn. 23T/159/2014, bol obvinený G. F. uznaný za prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

19. februára 2014 v čase približne o 16.10 hod. viedol v P. po ceste 1/18 osobné motorové vozidlo zn. P. D ev.č.: P. zo smeru X. na smer H., pričom keď sa nachádzal v 490,45 km, tak začal odbočovať smerom doľava, pričom sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a dostatočne sa nepresvedčil či môže s vozidlom bezpečne odbočiť vľavo, aby neohrozil iných účastníkov v cestnej premávke, keďže začal odbočovať v čase, keď už bol predchádzaný iným motorovým vozidlom zn. P. ev.č.: H., ktoré viedol vodič C. E., nar. XX. Y. XXXX, bytom B. č. XX, H., následkom čoho došlo k stretu týchto dvoch vozidiel, a to prednou časťou vozidla P. s ev.č.: H. s bočnou ľavou časťou vozidla P. ev.č.: P., v dôsledku čoho boli obe vozidlá odhodené mimo cestu na odstavnú plochu zástavky prímestskej dopravy, pričom pri dopravnej nehode utrpel C. E., nar. XX. Y. XXXX, tržnú ranu mäkkých pokrývok temena hlavy (o dĺžke 3 cm), zasahujúca do záhlavovej oblasti hlavy (o dĺžke 6 cm), pomliaždenie a krvácanie do mäkkých pokrývok hlavy v okolí tržnej rany, otras mozgu ľahkého stupňa a natiahnutie mäkkých tkanív krku, zranenia ktoré si vyžadovali práceneschopnosť v trvaní 10-14 dní.

Za to mu bol uložený podľa §§ 158, 56 ods. 1, 2, 57 ods. 3, 36 písm. j), 38 ods. 2, 3, Tr. zák. peňažný trest vo výmere osemstopäťdesiat Eur a pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu i náhradný trest

odňatia slobody vo výmere dva mesiace.

Krajský súd Žilina rozsudkom z 8. septembra 2015, sp. zn. 1To/87/2015 podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na doplnenom skutkovom základe, že

19. februára 2014 v čase približne o 16.10 hod. viedol po ceste 1/18 osobné motorové vozidlo zn. P. D, ev.č.: P. zo smeru X. na smer H., pričom pri obci S., keď sa nachádzal v 490,45 km, tak začal odbočovať smerom doľava, pričom sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a dostatočne sa nepresvedčil, či môže s vozidlom bezpečne odbočiť vľavo, aby neohrozil iných účastníkov v cestnej premávke, keďže začal odbočovať v čase, keď už bol predchádzaný iným motorovým vozidlom zn. P., ev.č.: H., ktoré viedol vodič C. E., nar. X. Y. XXXX, bytom B. č. XX, H., následkom čoho došlo k stretu týchto dvoch vozidiel, a to prednou časťou vozidla P. s ev.č.: H. s bočnou ľavou časťou vozidla P., ev.č.: P., v dôsledku čoho boli obe vozidlá odhodnené mimo cestu na odstavnú plochu zástavky prímestskej dopravy, pričom pri dopravnej nehode utrpel C. E., nar. X. Y. XXXX, tržnú ranu mäkkých pokrývok temena hlavy (o dĺžke 3 cm), zasahujúcu do záhlavovej oblasti hlavy (o dĺžke 6 cm), pomliaždenie a krvácanie do mäkkých pokrývok hlavy v okolí tržnej rany, otras mozgu ľahkého stupňa a natiahnutie mäkkých tkanív krku, ktoré zranenia si vyžadovali práceneschopnosť v trvaní 10-14 dní, čím porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c) a § 19 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a uložil mu rovnaký trest ako okresný súd.

Obvinený podal dovolanie proti rozsudku krajského súdu. Domáhal sa ním, vysloviť porušenie zákona v jeho neprospech z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dokazovaním bolo preukázané, že nespáchal trestný čin podľa § 158 Tr. zák. Súd nesprávne právne posúdil zistený skutok. Poukázal na znalecký posudok G. Z jeho záverov vyplýva, že u vodiča P. išlo o nesprávne prvky techniky jazdy. Sám súd konštatoval, že na vzniku nehody nesie podiel viny aj poškodený. Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď sa nedostatočným spôsobom zaoberal primárnou príčinou vzniku nehody. Odôvodnenie rozsudku sa opiera výlučne o závery znalca G.. Obvinený pred odbočovaním vľavo zapol ukazovateľ zmeny smeru riadne a včas a poškodený mal prispôsobiť jazdu zamýšľanému odbočovaciemu manévru pred ním idúceho vozidla, čo potvrdili svedkovia. Poškodený porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom, keď predchádzal iné vozidlo v mieste, kde je to zakázané. Právne posúdenie týkajúce sa skutkovej vety záviselo od ustanovení cestného zákona, z ktorého je zrejmé, že poškodený predchádzal v križovatke v rozpore s § 15 ods. 5 písm. g), d) zák. č. 8/2009 Z. z., podľa ktorého vodič nesmie predchádzať pri jazde cez križovatku ak vodič pred ním idúceho vozidla dáva znamenie o zmene smeru jazdy vľavo. Neporušil ustanovenia zákona o cestnej premávke, ktoré by boli v priamej a príčinnej súvislosti s nehodovým dejom. Nemožno od vodiča, ktorý jazdí dovoľenou a primeranou rýchlosťou vyžadovať, aby prispôbil rýchlosť jazdy aj situáciám, ktoré môžu vzniknúť z nepredvídateľného porušenia pravidiel premávky iným účastníkom. Vodič musí mať možnosť primeranou a rozumnou mierou sa spoliehať na disciplinovanosť ostatných účastníkov premávky vo vzťahu k rešpektovaniu stanovených pravidiel tejto premávky. Navrhol vysloviť porušenie zákona v ustanoveniach §§ 319 a 158 Tr. por. v neprospech obvineného, zrušiť rozsudky krajského a okresného súdu a prikázať Okresnému súdu Martin, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresná prokuratúra Martin považuje rozhodnutia okresného i krajského súdu za spravodlivé a zákonné. Dôkazy boli vykonané v dostatočnom rozsahu. Náležite a správne bol objasnený skutkový stav a správne i právne posúdený. Práva obvineného porušené neboli. Nie je prítomný dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Navrhol dovolanie zamietnuť.

Poškodený E. označil dovolanie za účelové a nemorálne, vychádzajúce iba zo záverov znalca G.. Navrhol ho zamietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§§ 368

ods. 1, 369 ods. 2 písm. b), 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Po preskúmaní veci zistil i to, že je potrebné ho odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Treba zdôrazniť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu predpokladaného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť v zmysle § 382 písm. c) Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určený na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. l) Tr. por., resp. aj v zmysle § 374 ods. 3. Tento opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou - treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásady ústnosti a bezprostrednosti, v konaní o dovolaní sám vykonávať. S poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodiť dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Zákonná formulácia tohto dovolacieho dôvodu vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s odkazom na dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Skutočným obsahom dovolania obvineného sú námietky vo vzťahu ku skutkovým zisteniam súdov oboch stupňov a k hodnoteniu dôkazov z pohľadu ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., čo sa malo premietnuť do nesprávnej kvalifikácie zisteného skutkového stavu.

Najvyšší súd v rámci dovolacieho konania pripomína, že v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nemôže preskúmať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní. Trestný poriadok preto dovolateľovi neumožňuje na základe tohto dovolacieho dôvodu namietat nesprávnosť zisteného skutku, ani nesprávnosť hodnotenia dôkazov, ani neúplnosť vykonaného dokazovania.

Dôvody dovolania podľa obsahu sa týkajú výlučne namietania správnosti a úplnosti zisteného skutku a hodnotenia dôkazov v rozsudku. Nejde o námietky právne, výlučne ktoré dovolacie dôvody pripúšťajú, ale o výhrady skutkovej povahy, ktoré nie sú prípustné. Namietané dôvody v dovolaní nemajú vplyv na komplexné posúdenie trestnej zodpovednosti obvineného, trestnosti skutku a uznania viny. Dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obvinený sa dopustil skutku tak, ako to je to vyjadrené v rozsudku krajského súdu. Tvrdenia v dovolaní sú výslovne účelové. So závermi krajského súdu sa v celom rozsahu stotožnil aj dovolací súd.

Možnosti dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Iba s odkazom na nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov a z toho potom vyvodiť dovolací dôvod. Dovolanie je

určené k náprave právnych chýb a nedostatkov rozhodnutia, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je podľa § 371 ods. 7 Tr. por. prípustné.

Na podklade dôvodu podľa § 171 ods. písm. i) Tr. por. najvyšší súd ako súd dovolací nie je oprávnený preskúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku a ani hodnotiť rozsah dokazovania prvostupňového súdu a hodnotenie vykonaných dôkazov, preto tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Potrebné je konštatovať, že skutok ako ho ustálil krajský súd, napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.

Na základe vyjadreného je nepochybné, že dovolanie obsahuje argumenty a subjektívne názory, ktoré sú len opakovaním tvrdení obvineného na hlavnom pojednávaní a v odvolaní, stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle písm. i) ods. 1 § 371 Tr. por., pokiaľ ide o skutkový stav zistený v rozsudku krajského súdu.

Dovolací súd zdôrazňuje, že rozsudok krajského súdu, pokiaľ ide o priebeh nehodového deja a zavineniu nehody je objektívny a stavu veci a zákonu zodpovedajúci. Príčinou nehody podľa znalca G. bolo, že obvinený v čase odbočovacieho manévru bol predbiehaný, pričom realizovaný manéver s ohľadom na možné postavenie vozidla v mieste zrážky a tomu zodpovedajúcu trajektóriu pohybu naprieč ľavým jazdným pruhom, bol jednoznačne nesprávny. Zrážka vozidiel nastala, keď sa vozidlá nachádzali v ľavom jazdnom pruhu. Obrana obvineného, že sa pred odbočovaním pozrel do spätného zrkadla naposledy približne 10 metrov pred križovatkou a vozidlo predchádzať nevidel je nereálna. Ak by sa obvinený starostlivo venoval vedeniu vozidla, riadne sledoval situáciu v premávke, zistil by, že ho v čase odbočovania predchádza vozidlo poškodeného a hrozí mu s týmto vozidlom kolízia, i napriek tomu, že poškodený porušoval pravidlá premávky. Pochybenie poškodeného sa dalo napraviť a nehode mohol obvinený včas predísť, keby neodbočoval vľavo vo chvíli, keď už jeho vozidlo bolo predchádzané z ľavej strany. Krajský súd správne uzavrel, že bezprostrednou príčinou zrážky vozidiel obvineného a poškodeného nebol úkon poškodeného (manéver prechádzania v úseku, kde je to zakázané, a to tesne pred vyznačenou križovatkou, a prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti jazdy), ale konanie obvineného spočívajúce v tom, že začal odbočovať vľavo v čase, keď už bol predchádzaný z ľavej strany vozidlom poškodeného.

V posudzovanom prípade zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj právna kvalifikácia a uloženie peňažného trestu.

Rozhodnutie krajského súdu je zákonné a správne odôvodnené. Nie sú prítomné dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd bez preskúmania veci dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.